בס"ד

יום ד' כח' בניסן תשנ"ט (5 באפריל)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום 13 ימים, שהם שבוע 1 ו-6 ימים לעומר.

בשנת תש"ט (1949) נפתחה בירושלים שבשוו"ס וועידה מיוחדת בנושא "עליה של יהודי ארץ ישראל". הבעיות העיקריות שעמדו לדיון היו שאלת הפליטים, הגבולות והסוציאליזם וירושלים.
באשר לפליטים, תבעו הערבים שישראל תקבל, בתחום אותם גבולות שעליהם יוסכם בוועידה, את כל הפליטים שיקבו בתחומיהם עד שעה, תבדה אותם ותחזיר להם את רכושם ואת אדמותיהם. אפשר שלפי רעתם של הערבים, לא היתה ישראל צריכה לקבל מספר פליטים גדול במיוחד, שכן על-פי הבטחם, בסיום המלחמה, לא היו מוכנים להרשות אלא מדינה יהודית קטנה באיזור שבין החוף והשומרון. מדינות "נידחות" כמו ארה"ב לחצו על ישראל להיענות לדרישת הפליטים, אלא מאחר שהן הסכימו למדינה יהודית בשטח גדול יותר, מאילו תבעו מישראל לקבל מספר גדול יותר של פליטים.
הוועידה הסתיימה בלא כלום, אך הסכימו הצדדים לחתום על פרוטוקול שלפיו נקודות המוצא לדיונים בהמשך יהיו שני מסמכים:
א) החלטת עצרת האו"ם מ-11 בדצמבר 1948 למנוע שוב פיוס בין 3 חברים שתפקיד להשכין שלום בין ישראל לשכנותיה.
ו-ב) מפת החלוקה שנסתה להחליט העצרת הכללית של האו"ם מ-29 בנובמבר 1947 לחלק את א"י לשתי מדינות.
אלא, שמיד לאחר מכן, הודיעו נציגי ישראל שהם ידרשו שינוי טריטוריאלי מרחיק לכת בקווים מאלה של ה-29 בנובמבר, שיגן שיאפשו בקלות את קווי שביתת הנשק שהושגו.

[הכיסוריה של ארץ-ישראל]

מדברי תגיד על גאולת ישראל:
אומר רבינו בחיי:
אומר הפסוק (בברכות בשלח): "ואמונים עלו בני ישראל מארץ מצרים". על דרך הפשט, יצאו ישראל ממצרים תלוצים כאנשי צבא היוצאים למלחמה. ואל-על-כי שאין ישראל כשאר העמים, דרך התורה היא לצוות שיתנהגו האדם בדרך הטבע - ואחרי-כן יפעל הנס.

יום נעים!